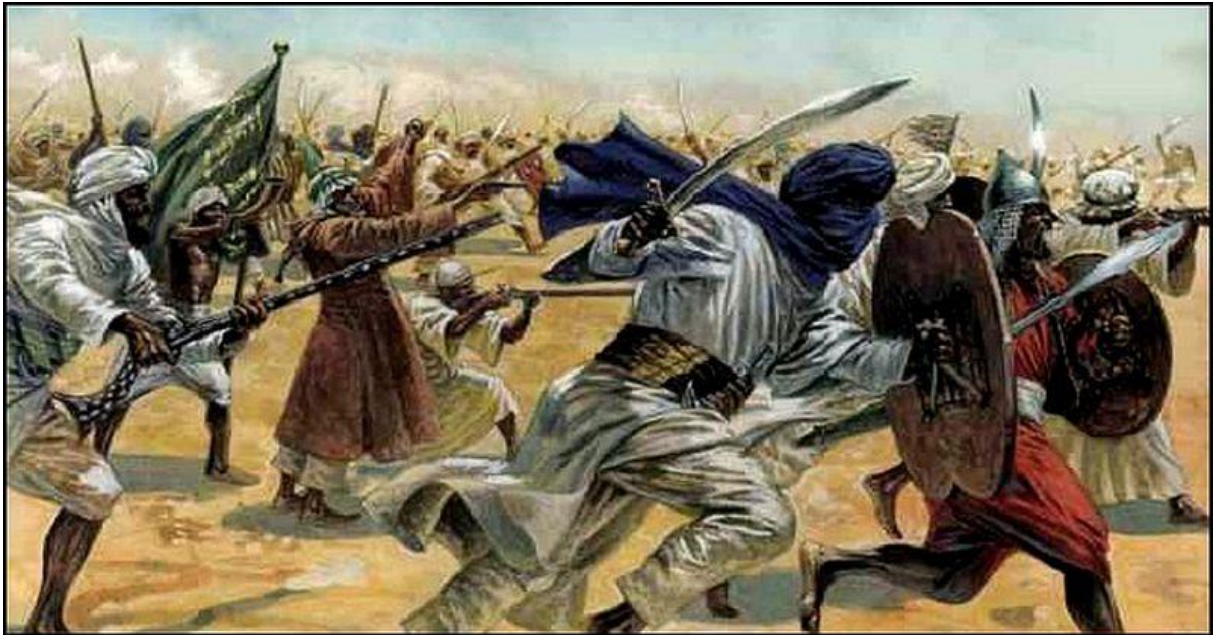

Het verleden in de ideologie van IS:

De representatie van hét Islamitische Kalifaat

Bachelorscriptie Geschiedenis

Student: E.W.M.C. de Veer

Studentnummer: 4137825

Datum: 15-01-2016

Docent: Prof. Dr. Maaïke van Berkel

Tweede lezer: Dr. Lien Foubert

Radboud Universiteit

Inhoudsopgave

1. Een nieuw kalifaat	3
2. De wortels van IS	6
2.1 Het jihadi-salafisme en het concept van het kalifaat.....	6
2.2 De organisatorische evolutie van IS	11
3. De representatie van 'hét kalifaat' in Dabiq	16
3.1 Benamingen en korte referenties	16
3.2 Legitimatie voor het uitroepen van het nieuwe, politieke, kalifaat	17
3.3 Controversiële standpunten	20
3.4 Interpretaties van huidige gebeurtenissen	25
4. Conclusie	27
5. Bibliografie	28
5.1 Bronnen	28
5.2 Literatuur.....	29
5.3 Websites.....	30

1. Een nieuw kalifaat

“The time has come for Ummah of Muhammed to wake up from its sleep, remove the garments of dishonor, and shake off the dust of humiliation and disgrace, for the era of lamenting and moaning has gone, and the dawn of honor has emerged anew”.

(Abu Muhammed al-Adnani, 29 juni 2014) ¹

Op 29 juni 2014, of de 1^e van de ramadan 1435 op de islamitische kalender, wordt door de woordvoerder van IS-leider Abu Bakr al-Baghdadi (geboren in 1971), Abu Muhammed al-Adnani (geboren in 1977 of 1978), in het Iraakse Mosul een islamitisch kalifaat uitgeroepen met de naam Islamitische Staat en met kalief al-Baghdadi. ² De beschamende tijd dat moslims onder de heerschappij van *kuffar* (ongelovigen) stonden is voorbij en de tijd van eer is met het kalifaat teruggekeerd, zo stelt al-Adnani. Alle moslims ter wereld worden verplicht *hijrah* (emigratie) naar de Islamitische Staat te ondernemen en *bay'ah* (eed van trouw) aan al-Baghdadi te zweren. Mede om hun ideologie te verspreiden wordt vier dagen later door de propaganda-eenheid van IS, het *Al-Hayat Media Center*, een nieuw periodiek magazine uitgebracht met de naam *Dabiq*. ³ Het is een vervolg op het eerdere *Islamic State News*, of *ISN*, en richt zich naar eigen zeggen op concepten zoals *tawhid* (eenheid), *manhaj* (het nastreven van- of de methodologie van de waarheid), *hijrah* (emigratie), *jihad* (heilige strijd) en *jama'ah* (gemeenschap) met daarnaast nog aandacht voor fotoreportages, huidige gebeurtenissen en overige zaken belangrijk voor IS. ⁴ Het tijdschrift is gericht op een westers publiek en wordt om deze reden in het Engels aangeboden.

In de titel van de eerste uitgave van *Dabiq*, ‘The return of khilafah’, schuilt een verbinding tussen het verleden en heden, namelijk de terugkeer van iets dat er ooit was, het islamitische kalifaat. Dit soort verwijzingen komen veelvuldig voor in de tot nu toe twaalf beschikbare uitgaven van *Dabiq*. Het verleden, waarbij geen onderscheid gemaakt wordt tussen theologie en geschiedenis omdat ze beide verwijzen naar de ‘pure’ begindagen van de islam, lijkt te worden gebruikt als leidraad en rechtvaardiging van hun standpunten en daden

---

¹ ‘A new era has arrived’, *Dabiq* 1; 1 (Ar-Raqqah 2014), p. 9.

² ‘Islamic state caliph lauds Iraq rebellion’, *Al Jazeera* (z.p. 2014). Geraadpleegd op 22-12-2015, <http://www.aljazeera.com/news/middleeast/2014/07/islamic-state-caliph-lauds-iraq-rebellion-20147512574517772.html>.

³ De naam *Dabiq* is gekozen vanuit een hadith die de *malahim* (de eindtijd) beschrijft. Het is een plaats in Noord-Syrië waar een van de grootste en laatste veldslagen tussen de moslims en de Romeinen (christenen of ongelovigen) zou gaan plaatsvinden.

⁴ ‘Until it burns the crusader armies in Dabiq’, *Dabiq* 1; 1 (Ar-Raqqah 2014), p. 3.

in het heden.⁵ Ze maken aanspraak op de steun van moslims door een narratief van het verleden te schetsen en daarin te suggereren: ‘Dit is hoe Mohammed leefde en zo hoort hét islamitische kalifaat eruit te zien’. Voor moslims is het leven van Mohammed (570-632) een voorbeeld van hoe ze dienen te leven maar over zijn leven zijn er verschillende interpretaties uit verschillende tijden. De imitatie van het voorgestelde leven van Mohammed dat gebaseerd is op bronnen uit zijn eigen tijd noemt IS zelf de profetische methodologie.⁶ Hun visie heeft duidelijk wortels in een bekende substroming binnen de islam, het salafisme. In deze fundamentalistische substroming van het soennisme zijn ook Mohammed en de eerste drie generaties die hem volgden leidend voor hoe moslims zich dienen te gedragen.⁷ Salafisten vinden dat de islam is afgedwaald van zijn oorsprong. Al-Adnani schetste in zijn toespraak van 29 juni 2014 een narratief van een gouden tijdperk in de begindagen van de islam dat reden tot trots gaf, maar langzaam is gecorrumpeerd door *kuffar*. Om weer dicht bij Allah, god, te staan en weer de grootsheid te bereiken die de moslims in de begintijden zouden hebben gehad, moeten de koran, *hadith*, *soenna* en de begindagen van de islam zo goed mogelijk nageleefd en gespiegeld worden. Al-Baghdadi is in deze visie dé erfgenaam van Mohammed, zijn kalifaat is hét kalifaat en zijn onderdanen zijn dé echte moslims.

In tegenstelling tot hoe het soms voor buitenstaanders overkomt, is volgens historicus Joas Wagemakers lang niet iedere radicale islamist het eens met de ideologie en de ‘staatsvorming’ van de Islamitische Staat.⁸ Ook concepten zoals *bay’ah* zijn volgens hem een betwist punt tussen salafistische puristen en jihadisten.⁹ Hij wijst er nog op dat het lijkt dat jihadisten het kalifaat als concept zo ver hebben geïdealiseerd dat de realiteit ervan onder IS moeilijk te rijmen is met hun ideaalbeeld. Ondanks dat *tawhid* (eenheid) voor salafisten zeer belangrijk is, kan daar binnen deze groep niet van worden gesproken.

Hoewel er dus ook kritiek is op de zienswijze van de Islamitische Staat wijst onderzoeker voor het *NATO Defense College* Jean-Loup Samaan op de wereldwijde grote aantrekkingskracht die IS desondanks op westerse jongeren weet uit te oefenen door het door hun geschetste eschatologische narratief.¹⁰ Dit narratief gaat ervan uit dat spoedig de laatste

---

⁵ Er zijn van de begindagen weinig historische bronnen.

⁶ ‘From hijrah to khilafah’, *Dabiq* 1; 1 (Ar-Raqqah 2014), p. 34-35.

⁷ De salafistische interpretatie van de islam is o.a. gebaseerd op een hadith van Sahik al-Bukhari; 3:48:819. Hierin wordt het belang van deze eerste drie generaties benadrukt. Geraadpleegd op 18-12-2015, <http://sunnah.com/bukhari/52/15>.

⁸ Joas Wagemakers, ‘Salafi ideas on state-building before and after the rise of the islamic state’, *Project on Middle East political science* 12: 3 (z.p. 2015), p. 31-34.

⁹ Joas Wagemakers, ‘The concept of bay’a in the Islamic State’s ideology’, *Perspectives on terrorism* 3; 4 (z.p. 2015), p. 98-106.

¹⁰ Jean-Loup Samaan, ‘An end-of-time utopia: understanding the narrative of the Islamic State’, *NDC Research Report* 04 (z.p. 2015).

en grootste oorlog tussen de legers van Allah en de ongelovigen zal worden uitgevochten. Deze laatste strijd zal plaatsvinden in de omgeving van Dabiq, een plaats in Noord-Syrië, die daarna de *malahim* (eindtijd) zal inleiden. Hij wijst er ook op dat het belangrijk is dit narratief beter te begrijpen zodat er een counter-narratief en een meer genuanceerd antwoord op de propaganda van IS kan worden gegeven.

Ook de advocaat en defensieadviseur James P. Farwell vindt de strategieën die IS gebruikt om hun ideologie in het westen te verspreiden, in tegenstelling tot andere jihadistische groeperingen zoals Al-Qaida, zeer modern en overtuigend.¹¹ De manier waarop ze media zoals *Dabiq* inzetten is verfijnd met deskundig gemaakte filmpjes en artikelen.

Volgens een medewerker van de *Brookings Institution's Center for Middle East Policy* Shadi Hamid geeft het narratief in deze media ook een doel en eigenwaarde aan de westerse consumenten hiervan.¹² De doelgroep, andere radicale- maar zelfs seculiere moslims in het westen, behoren vaak tot groepen die zich gestigmatiseerd en/of buitengesloten voelen door een westerse dominantie op cultureel en politiek niveau. Het narratief van IS en het kalifaat biedt ze een alternatief, waar 'hun' manier van leven de norm is en waar zijzelf tot de voorhoede, elite, behoren.

Arabist Jan Jaap de Ruiter heeft aan de hand van de eerste negen publicaties van *Dabiq* geanalyseerd hoe IS zichzelf en 'de vijand' ziet.¹³ Ook uit deze studie blijkt het belang van de eerste drie generaties moslims doordat de interpretatie van de *koran*, *hadith*, en/of islamitisch verleden de theoretische basis is waarop hun eigen identiteit en die van 'de vijand' wordt geconstrueerd. Daarbij formuleren zij het in het algemeen zeer polaire: het is 'wij tegen hen'. De Ruiter wijst op het volgende citaat uit *Dabiq*: "...for there are only two camps: the camp of truth and its followers, and the camp of falsehood and its factions..".¹⁴

Vanuit de zojuist beschreven literatuur is gebleken dat de ideologie van IS binnen de fundamentalistisch islamitische stromingen zoals het salafisme niet onbetwist is. Om hun eigen visie goed over het voetlicht te brengen worden media zoals het tijdschrift *Dabiq* ingezet om hun interpretatie van de islam te verdedigen ten opzichte van andere fundamentele, maar ook seculiere moslims. Alle moslims hebben ten slotte volgens al-Adnani de plicht naar het kalifaat te verhuizen (*hijrah*). Er is nog niet eerder in *Dabiq* gekeken naar verwijzingen naar het verleden maar binnen de islam en vooral in het salafisme is de naleving

---

¹¹ James P. Farwell, 'The media strategy of ISIS', *Survival: Global politics and strategy* 56: 6 (2014), p. 49-55.

¹² Shadi Hamid, 'The Roots of the Islamic State's Appeal', *Brookings Institution's Center for Middle East Policy* (z.p. 2014). Geraadpleegd op 18-12-2015, <http://www.brookings.edu/research/opinions/2014/10/31-roots-of-islamic-state-appeal-hamid>.

¹³ Jan Jaap de Ruiter, 'Islamic State and the others' (Tilburg 2015), p. 1-39.

¹⁴ Ibidem. p. 10.

van de vroegere islamitische tijden wel zeer belangrijk. Daarom zal in deze bachelorscriptie onderzocht worden hoe het verleden en het concept van het kalifaat door IS wordt ingezet in *Dabiq* als legitimerend dan wel propagandistisch middel. Door de verbinding van het voorgestelde verleden en heden in de ideologie van IS expliciet te maken en te analyseren wordt de propaganda en aantrekkingskracht van IS voor een westers publiek duidelijker. Daarnaast wordt ook duidelijk hoe het zich verhoudt tot andere radicale islamisten en ontstaat er een betere ondergrond voor dialoog met sympathisanten van het radicale gedachtengoed.

Als eerste zal in hoofdstuk twee op basis van naslagwerken, recente studies en mediabronnen de historische context van het jihadi-salafisme, het concept kalifaat en de evolutie van IS worden behandeld. Vervolgens zal in hoofdstuk drie aan de hand van de analyse van een aantal typerende voorbeelden uiteengezet worden op welke wijze IS het verleden in hun propaganda inzet. Hiervoor zullen alle tot nu toe beschikbare uitgaven van de Engelstalige versie van het tijdschrift *Dabiq* worden geanalyseerd. Eerst zullen er enkele kleine verwijzingen uiteengezet worden die meerdere keren in het tijdschrift naar voren komen, daarbij kan aan Arabische benamingen worden gedacht. Vervolgens wordt in paragraaf twee, drie grotere artikelen geanalyseerd met betrekking tot het nieuwe kalifaat. Waarom wordt er een kalifaat uitgeroepen, moet de *imama* (leiderschap) van de kalief politiek en/of religieus zijn en hoe presenteert IS zichzelf in relatie tot het verleden? In paragraaf drie worden twee artikelen geanalyseerd waarbij IS enkele van haar controversiële standpunten zoals de doodstraf en slavernij verdedigt. Als laatste wordt in paragraaf vier nog een artikel geanalyseerd waarbij IS een huidige gebeurtenis aan de hand van het islamitische verleden interpreteert en zo sympathisanten probeert te beïnvloeden. Sinds juli 2014 tot en met december 2015 zijn er twaalf delen verschenen die op de website van de non-profit organisatie tegen extremisme *The Clarion Project* worden aangeboden.¹⁵

2. De wortels van IS

2.1 Het jihadi-salafisme en het concept van het kalifaat

Groepen en organisaties zoals al-Qaeda en IS hebben een jihadi-salafistische achtergrond.¹⁶ Het salafisme is zoals aangegeven een substroming van de soennitische islam. Salafisten zijn

---

¹⁵ *The Clarion Project, challenging extremism and promoting dialogue*, 'The Islamic State's magazine', (10 september 2014). Geraadpleegd op 21-12-2015, <http://www.clarionproject.org/news/islamic-state-isis-isis-propaganda-magazine-dabiq>.

¹⁶ 'The Islamic State: Mapping militant organizations', *Stanford* (z.p. z.j.). Geraadpleegd op 08-01-2016, <https://web.stanford.edu/group/mappingmilitants/cgi-bin/groups/view/1>.

ultraconservatief, ze willen het leven van Mohammed zo goed mogelijk spiegelen en de voorbeelden van de eerste drie generaties moslims zijn hier bepalend voor. Er mogen alleen bronnen uit deze periode als leidraad voor de islam worden gebruikt. *Salaf* betekent voorouder of eerdere generatie.

De vroeg islamitische theoloog Ahmad ibn Hanbal (780-855) is een van de grondleggers van deze stroming en kwam met *athari* (tekstualisme) in tegenstelling tot *kalam* (rationalisme).¹⁷ De koran en *hadith* moesten in zijn ogen gelezen worden en de letterlijke betekenis van de teksten vormden de basis van de islam. Ze rationaliseren en interpreteren was volgens hem fout.

De ideeën van Ibn Hanbal hebben tot de hanbalistische school geleid. Een bekende theoloog uit deze school is Ahmed ibn Taymiyyah (1263-1328) die leefde in de tijd van de gewelddadige Mongoolse invasies waarbij het Abbasidische rijk in 1258 ten val kwam. Hij gaf in deze periode een *fatwa* (islamitische juridisch advies) uit die de uiterlijke *jihad* verplichte voor alle moslims.¹⁸ De islam moest tegen de Mongoolse indringer worden verdedigd en de religie moest weer terug naar de bron om het tij te keren. Hij maakte een scherp onderscheid tussen moslims en niet-moslims. Het hanbalistische gedachtengoed begon hier te radicaliseren en het woord *salaf* stamt ook uit deze periode.¹⁹

Het salafisme is echter niet vrij van interpretatie en rationalisme: er bestaan tegenstrijdige verzen in de koran en *hadith* waardoor er al vroeg discussies waren over de betekenis van zulke passages. Binnen het salafisme bestaan ook verschillende groepen: de puristen, politieke of activistische salafisten en jihadistische salafisten.²⁰ Puristen streven naar een zuiver islamitisch leven en zijn niet politiek actief omdat alleen god de macht heeft om over mensen te heersen. Daarbij zijn de koran en *soenna* leidend voor hoe ze hun leven persoonlijk proberen in te richten. Politieke salafisten of salafistische activisten streven hetzelfde na, maar zijn tevens bereid om politieke actie te ondernemen. Een islamitische staat of kalifaat is het doel zodat ze hun leven en samenleving ook écht aan de hand van de koran en *soenna* kunnen inrichten en niet ondergeschikt zijn aan *kuffar*. Geweld wordt in principe afgezworen tenzij het ter verdediging van islamitische principes is. Jihadistische salafisten gaan het verst, ze zien de innerlijke en uiterlijke *jihad* (strijd) als een plicht. Bij de innerlijke

---

¹⁷ Jeffrey R. Halverson, *Theology and creed in sunni islam: The Muslim Brotherhood, ash'arism, and political sunnism* (z.p. 2010), p 36-37.

¹⁸ 'Ibn Taymiyyah, Taqi al-Din Ahmad', *Oxford islamic studies online* (Oxford z.j.). Geraadpleegd op 12-01-2016, <http://www.oxfordislamicstudies.com/article/opr/t125/e959>.

¹⁹ Oliver Leaman, *The Qur'an: An encyclopedia* (z.p. 2006), p. 280-282.

²⁰ Quintan Wiktorowicz, 'Anatomy of the salafi movement', *Studies in conflict & terrorism* 29: 3 (z.p. 2006), p. 207-239.

jihad gaat het om de strijd tegen verleidingen en heeft het doel dat men zich als vrome moslims blijft gedragen. De uiterlijke *jihad* is de meer bekende versie waarbij dreigingen van buiten moeten worden bestreden. Op basis van deze uiterlijke *jihad* worden democratische principes totaal verworpen: de wet van god (*sharia*) staat boven dat van de mens (democratie). Verdediging van islamitische principes wordt gezien als een plicht waar een moslim zijn leven voor dient te geven. Voor de meest radicale salafisten zijn groepen binnen de islam zoals sjiïeten ook een vijand van de ware islam. *Tawhid* (eenheid van geloof) is dan ook een belangrijk concept binnen het salafisme en stromingen zoals het sjiïetisme bedreigen de eenheid. In het salafisme zelf is echter ook niet te spreken over *tawhid*, de drie substromingen zijn hier het bewijs van en ook de betwiste standpunten bij concepten zoals *bay'ah* bekrachtigen dit.

Het concept van het kalifaat kreeg in de negentiende en twintigste eeuw onder invloed van het antikolonialisme steeds meer aandacht. De Libanese ideoloog Mohammed Rashid Rida (1865-1935) wilde graag een islamitisch kalifaat terug dat er sinds de val van het Ottomaans Rijk niet meer was.²¹ Redenen van de val waren het opkomend nationalisme van bijvoorbeeld de Armenen en Koerden, het hieraan vasthangend antikolonialisme, en het verlies van de Ottomanen in de Eerste Wereldoorlog waarbij het rijk met het Verdrag van Sèvres (1920) en de Vrede van Lausanne (1923) in vele deelstaten uiteen viel.²² Rida vond desondanks het Ottomaans Rijk geen perfect model voor een kalifaat. Hij had een hoop kritiek op het Turkse sultanaat dat niet goed het voorbeeld van Mohammed zou volgen en ook de *sharia* niet goed naleefde. In plaats van een Turks, zag hij liever een pan-Arabisch kalifaat zoals het was voorgesteld door de Iranese theoloog Jamal al-Din al-Afghani (1838-1897).²³ Al-Afghani was sterk anti-Brits en zocht naar een eigen identiteit die hij vond in het panislamisme: 'wij zijn allemaal moslims in tegenstelling tot de Britten en moeten dus samenwerken'.²⁴ De islam werd de antithese van de westerse ideologie en een geïdealiseerd toevluchtsoord waar moslims zich veilig en 'thuis' voelden. Het Ottomaans Rijk was echter wel een islamitisch rijk dat de islamitische levenswijze voorstond en met de abolitie ervan

---

²¹ Rida Muhammad Rashid, *The caliphate or the great imamate* (Cairo 1934), p. 57-65.

²² Het Verdrag van Sèvres werd niet geratificeerd door de Ottomanen waardoor er drie jaar- en de Grieks-Turkse Oorlog later de Vrede van Lausanne werd gesloten. Deze vrede was een stuk voordeliger voor de Turken dan het oudere verdrag.

²³ - 'Afghani, Jamal al-Din al-', *Oxford islamic studies online* (Oxford. z.j.). Geraadpleegd op 06-01-2016, http://www.oxfordislamicstudies.com/article/opr/t243/e8?_hi=5&_pos=1.

- De meerderheid van de Iranese zijn sjiïtisch in tegenstelling tot Afghanen die vaker soennitisch zijn. al-Afghani heeft om deze rede zijn naam aangenomen die voor soennieten acceptabeler is.

²⁴ - Jamal al-Din al-Afghani, *The refutation of the materialists* (Beiroet 1886).

- De Britten hadden in deze periode vele koloniën wat tot een afkeer bij burgers in deze koloniën leidde.

was er geen islamitisch centrum meer. Veel van de nieuwe staten zoals Turkije stonden onder seculiere leiders of werden protectoraten van bijvoorbeeld de Britten en de Fransen die na de Eerste Wereldoorlog de macht kregen over onder andere de Levant en Egypte. Dit zorgde voor een antikoloniaal sentiment onder een hoop voormalig Ottomaanse burgers. Ook bij Rida zorgde het voor een afkeer, hij raakte gedesillusioneerd met het idee van het progressieve, hervormende westen.²⁵ In deze hervormingen zag hij steeds meer de koloniale, onderdrukkende hand van bijvoorbeeld de Britten die hun macht in Palestina en Egypte met protectoraten aan het consolideren waren. Zijn afkeer komt ook naar voren in het tijdschrift *Al Manar* waar hij mede-uitgever van was.²⁶ Ook hier hamerde hij vaak op de teloorgang van de islam ten opzichte van het westen. Steeds meer mensen in het Midden-Oosten begonnen hierna het westen met een nare bijmaak te zien.

De ideeën van Rida inspireerden in het vervolg vele andere islamitische theologen en activisten. Zo richtte de fundamentalistische Pakistaanse journalist en theoloog Abul Ala Maududi (1903-1979) in Britst-Indië de partij Jamaat-e-Islami (1941) op.²⁷ Ook deze partij kwam voort uit een antikoloniaal sentiment richting de Britten in India.²⁸ Ze wilden af van het westerse kapitalisme, liberalisme en secularisme. Het geboden alternatief was voor hen een islamitisch kalifaat met islamitische instituten op het gebied van politiek, economie, onderwijs en cultuur.

Ook de Egyptische prediker Hassan al-Banna (1906-1949) werd als leerling van Rida beïnvloed door deze ideeën en richtte met zijn broer en een stel vrienden in Egypte de Moslimbroederschap op (1928).²⁹ Hoewel eerst nog progressief hervormend gericht werden de ideeën steeds radicaler. In 1938 kwam al-Banna met het plan om Brits-Palestina van Joden te zuiveren waarbij hij zich beriep op de principes van jihad die volgens hem hierop van toepassing waren.³⁰ Vanaf 1945 werd de organisatie door de grote immigratie van joden ook steeds militanter. Ze begonnen ook daadwerkelijk aanslagen te plegen op Britse en Joodse doelen zoals bij de bomaanslagen in Cairo (1948). Deze aanslagen waren een reactie op de totstandkoming van Israël in 1947 en gebeurde tijdens de Arabisch-Israëlische Oorlog (1948-

---

²⁵ 'Rashid Rida, Muhammad', *Oxford islamic studies online* (Oxford z.j.). Geraadpleegd op 07-01-2016, <http://www.oxfordislamicstudies.com/article/opr/t125/e1979>.

²⁶ *Al manar* (Cairo 1898 t/m 1935). Geraadpleegd op 22-12-2015, <https://archive.org/details/almanaralmanar>.

²⁷ 'Jamaat-e-Islami: Pakistan islamic assembly: Jamaat-e-Islami-e-Pakistan', *Global security* (z.p. z.j.). Geraadpleegd op 08-01-2016, <http://www.globalsecurity.org/military/world/pakistan/ji.htm>.

²⁸ Brits-Indië was in deze tijd nog niet opgesplitst in Pakistan en India en stond onder de heerschappij van Groot-Brittannië.

²⁹ 'Banna, Hasan al-', *Oxford islamic studies online* (Oxford z.j.). Geraadpleegd op 07-01-2016, http://www.oxfordislamicstudies.com/article/opr/t125/e290?_hi=1&_pos=1.

³⁰ Hans Jansen, *Van Jodenhaat tot zelfmoordterrorisme* (Heerenveen 2006), p. 115-117.

1949) die daarop volgde. Zo werden de idealen van de terugkeer naar het kalifaat gevoed door het antikolonialisme en de tactieken en strategieën om die te bereiken werden steeds radicaler.

Een van de grondleggers van de meer radicale jihadistische stroming zoals we het nu kennen is de Egyptische ideoloog Said Qutb (1906-1966). Hij wordt algemeen gezien als een van de stichters van de politieke islam, het islamisme.³¹ Dit gebeurde in een context waarbij de Moslimbroederschap in Egypte werd onderdrukt na een liquidatiepoging op de seculiere president Gamal Abdel Nasser (1918-1970) die heerste van 1956 tot aan zijn dood. Qutb was een van de ideologen van de Moslimbroederschap en wordt ook beschouwd als een belangrijke liaison tussen de Broederschap en de 'Free Officers' die de Egyptische monarchie in 1952 omverwierpen.³² Hij vluchtte daarom naar Amerika waar hij een afkeer van de Amerikaanse levenswijze kreeg, met nadruk op de losbandige, decadente, vrouwen. De islam transformeerde bij Qutb steeds meer van religie naar ideologie. Hij ging uiteindelijk terug naar Egypte waar hij een tijdje later werd geëxecuteerd omdat hij als een staatsgevaar werd beschouwd. Voor zijn executie (her-)introduceerde hij desondanks nog concepten als *takfir* (iemand als een ongelovige verklaren) en *jahilliyya* (de staat van wanorde waarin de wereld verkeerde vóór de islam en ook in het heden weer naar is afgedwaald). Een belangrijk boek van hem is *Ma'alim fi'l Tariq* (Mijlpalen) waarin hij deze en andere concepten behandelt.³³ Deze concepten plus het ideaal van de terugkomst van een nieuwe islamitische samenleving die de gouden tijden uit het islamitische begin zouden doen herleven hebben grote invloed op islamitisch terrorisme gehad en zijn ook bij groepen als al-Qaeda en IS terug te vinden.

De basis van de radicale en jihadistische islam met het doel een islamitisch kalifaat of op zijn minst een zelfstandige staat te stichten was gelegd, maar de echte opkomst kwam pas ten tijde van de Afghaanse Oorlog (1979-1989). De communistische 'goddeloze' Sovjets vielen met militaire macht een islamitisch land binnen en groepen militante islamisten, *moedjahedien*, begonnen zich hier met geweld tegen te verzetten. In de context van de containmentpolitiek van de Amerikanen werd dit verzet ook door de CIA gesteund.³⁴ De CIA leerde de *moedjahedien* guerrillatactieken en leverde wapens waarbij de samenwerking een geval was van 'de vijand van mijn vijand is mijn vriend'. Na de invasie vaardigde de Palestijnse theoloog Abdullah Yusuf Azzam (1941-1989) een *fatwa* (islamitisch juridisch advies) uit die stelde dat de Afghaanse- en Palestijnse vrijheidsstrijd een heilige oorlog voor

---

³¹ 'Qutb, Sayyid', *Oxford islamic studies online* (Oxford z.j.). Geraadpleegd op 07-01-2016, http://www.oxfordislamicstudies.com/article/opr/t125/e1955?_hi=1&_pos=3.

³² Ibidem.

³³ Sayyid Qutb, *Milestones* (z.p. 1964).

³⁴ Robert M. Gates, *From the Shadows* (z.p. 1997), p. 144-147.

moslims was.³⁵ De *fatwa* werd gesteund door de Saudi-Arabische en salafistische grootmoefiti Abd al-Aziz ibn Baz (1910-1999). Het lijkt daarbij op de *fatwa* van Taymiyyah uit de dertiende eeuw. De ongelovigen moesten met geweld worden verdreven en er moest weer een islamitische staat worden opgericht. Azzam wordt om deze reden ook wel als de ‘vader van het jihadisme’ gezien ondanks dat hij voortbouwde op de ideeën van de zojuist behandelde theologen/ideologen.³⁶ Het was echter wel Azzam die de daadwerkelijke theologische basis legde voor het militante fundamentalisme van de twintigste eeuw.³⁷ De theologische basis in combinatie met de dreiging van de Sovjets en de guerrillatactieken van Amerika vormde een explosief mengsel. Staatkundig gezien was er voor de invasie van de Sovjets geen sprake van een eenheidsstaat en bestond Afghanistan uit verschillende stammen en clans die vooral elkaar bevochten. Met het verdrijven van de Sovjets kreeg de Taliban er de macht waardoor het een uitvalbasis van radicale en fundamentalistische islamisten werd.

2.2 De organisatorische evolutie van IS

De Jordaanse militante islamist Abu Musab al-Zarqawi (1966-2006) had aan het einde van de Afghaanse Oorlog meegevochten tegen de Sovjets. Hij kwam in aanraking met militaire tactieken en na de oorlog had hij in de buurt van Herat een jihadistische trainingskamp beheerd van waaruit hij in 1999 de groep Jama'at al-Tawhid wal-Jihad had gesticht.³⁸ Deze groep stond in de jaren van 1999 tot en met 2004 naast de groepering al-Qaeda onder leiding van de militante Osama bin Laden (1957-2011). Beide groepen verkeerden in onderlinge concurrentie en werkten ook soms samen.³⁹ Al-Qaeda kreeg echter vooral door de aanslagen van 11 september 2001 meer autoriteit in jihadistische kringen.⁴⁰ Na de Amerikaanse invasie in Irak in 2003 werd al-Zarqawi al snel bekend om zijn wrede onthoofdingen, bomaanslagen en andere aanvallen op vooral sjiiitische moslims en andere minderheden die hij als *kuffar* beschouwde. Deze wreedheden en de successen die eruit voortkwamen zorgden voor een toestroom van buitenlandse strijders.⁴¹ De dynamiek tussen de snel toenemende bekendheid en populariteit van al-Zarqawi, de wil van bin Laden om zelf de leider van het Iraakse

---

³⁵ ‘The Striving sheik: Abdullah Azzam’, *Nida’ul Islam* 14 (z.p. 1996). Geraadpleegd op 22-12-2015, <http://web.archive.org/web/20050728112336/http://www.islam.org.au/articles/14/AZZAM.HTM>.

³⁶ Bruce Riedel, ‘The 9/11 attacks’ spiritual Father’, *Brookings* (z.p. 2011). Geraadpleegd op 22-12-2015, <http://www.brookings.edu/research/opinions/2011/09/11-riedel>.

³⁷ Al-Qaeda’s Saudi-Arabische leider Osama bin Laden was niet toevallig een leerling van Azzam.

³⁸ Aaron Y. Zelin, ‘The war between ISIS and al-Qaeda for supremacy of the global jihadist movement’, *The Washington institute for near east policy* (z.p. 2014), p. 1.

³⁹ ‘The Islamic State: Mapping militant organizations’, *Stanford* (z.p. z.j.). Geraadpleegd op 08-01-2016, <https://web.stanford.edu/group/mappingmilitants/cgi-bin/groups/view/1>.

⁴⁰ Zelin, ‘War between ISIS and al-Qaeda’, p. 2.

⁴¹ Ibidem, p. 2-3.

jihadisme te blijven en de bekendheid van het ‘merk’ al-Qaeda leidden er uiteindelijk toe dat al-Zarqawi in oktober 2004 *bay’ah* zweet aan bin Laden.⁴² Hun krachten werden op deze manier gebundeld tegen de Amerikanen die op een militair niveau een grote overmacht hadden.

Op datzelfde moment hernoemt hij zijn groep naar Tanzim Qaidat al-Jihad fi Bilad al-Rafidayn die bekender is onder de naam al-Qaeda in Iraq of onder de afkorting AQI.⁴³ Deze groep ging door met aanslagen op Amerikanen, Irakese afvallige beveiligingsambtenaren, sjiieten en andere groepen die waren geclassificeerd als vijand. Omdat AQI de netwerken van strijders en materiele middelen beheerde zorgde het voor een loyaliteit onder de jongere generaties nieuwe jihadisten.⁴⁴ Deze jongere generaties waren dan ook voor hun training en uitrusting afhankelijk van AQI. Hoewel al-Zarqawi enige populariteit genoot werden zijn wreedheden niet door iedere jihadist gewaardeerd. Onder andere bin Laden zag geen heil in de aanvallen op moslims zelf maar wilde afvallige instituties ontbinden om zo richting een kalifaat te werken. Ook het plaatsvervangende hoofd van al-Qaeda, Ayman al-Zawahiri (geboren in 1951), was het niet eens met de tactieken van al-Zarqawi. In juli 2005 stuurde hij nog een brief naar al-Zarqawi met een stappenplan richting een islamitische staat. Hierin gaf hij aan dat hij het jihadisme naar omringende seculiere landen moest verspreiden en de staat Israël moest vernietigen.⁴⁵ Daarnaast stuurde hij samen met de al-Qaeda ideoloog Sheikh Atiyat Allah Abd al-Rahman al-Libi (1970-2011) een tweetal brieven waarin hij aandrang om het geweld te verminderen omdat de wreedheid het jihad-project, met als doel een kalifaat, op de lange duur zou schaden.⁴⁶ De helft van de strijd zou volgens al-Zawahiri in de media worden uitgevochten omdat zonder steun van de bevolking het project volgens hem nooit zou standhouden. Uiteindelijk stopte al-Zarqawi niet met het geweld, maar het stappenplan richting een islamitische staat met bijhorende instituties werd wel overgenomen.

In januari 2006 wordt AQI samen met enkele andere kleinere militante groepen opgenomen in de parapluorganisatie Mujahideen Shura Council, MSC, die op zijn beurt in

---

⁴² - *Muaskar al-Batar* (z.p. 2004). Geraadpleegd op 22-12-2015, <https://ia600407.us.archive.org/6/items/AL-BATAR-Leaflet/021.pdf>.

- Zelin, ‘War between ISIS and al-Qaeda’, p. 2-3.

⁴³ ‘The Islamic State: Mapping militant organizations’, *Stanford* (z.p. z.j.). Geraadpleegd op 08-01-2016, <https://web.stanford.edu/group/mappingmilitants/cgi-bin/groups/view/1>.

⁴⁴ Ibidem.

⁴⁵ Brian Whitaker, ‘Revealed: Al-Qaida plan to seize control of Iraq’, *The Guardian* (z.p. 2005). Geraadpleegd op 22-12-2015, <http://www.theguardian.com/world/2005/oct/13/alqaida.iraq>.

⁴⁶ - Ayman al-Zawahiri, ‘brief aan al-Zarqawi’. Geraadpleegd op 22-12-2015, <https://www.ctc.usma.edu/wp-content/uploads/2013/10/Zawahiris-Letter-to-Zarqawi-Original.pdf>.

- Atiyat Allah Abd al-Rahman al-Libi, ‘brief aan al-Zarqawi’. Geraadpleegd op 22-12-2015, <https://www.ctc.usma.edu/wp-content/uploads/2013/10/Atiyahs-Letter-to-Zarqawi-Original.pdf>.

oktober 2006 werd omgevormd tot de Islamitische Staat van Irak, ISI. Nog voor oktober werd al-Zarqawi in de buurt van Baqubah, Irak, gedood door de Amerikanen. Hij werd vervangen door de Egyptische militant Abu Ayyub al-Masri (1968-2010) en de meer illustere Abu Omar al-Baghdadi (gestorven in 2010) waarvan wordt verondersteld dat het een voormalige legerofficier onder het regime van de oud-Irakese leider Saddam Hussein (1937-2006) was. Hier ontstaat ook de theoretische splitsing tussen al-Qaeda onder bin Laden en ISI onder Abu Omar. Al-Zarqawi was gedood en zijn persoonlijke *bay'ah* aan bin Laden was niet meer geldig waardoor ISI onder een nieuwe leider zijn eigen gang kon gaan.⁴⁷ Er bleef echter wel contact tussen beide groepen en pas sinds begin 2014 is de scheiding definitief.⁴⁸ Ook de nieuwe Islamitische Staat van Irak zette de oorlog tegen de *kuffar* (Amerikanen, sjiieten en andere beoogde vijanden) voort. Ook de opbouw van instituten werd voortgezet. In april 2007 werd een kabinet opgericht met tien ministers onder leiding van Abu Omar.⁴⁹ Al-Masri, die net als al-Zarqawi bekend was met militaire guerrilla tactieken, werd minister van oorlog. De beoogde strijd verliep echter steeds moeizamer richting het einde van de Amerikaanse bezetting van Irak.⁵⁰ Het Amerikaanse beleid was er op gericht de 'hearts and minds' van het Irakese volk te winnen en vanaf begin 2007 werd de militaire macht in Irak uitgebreid onder de operatie 'the surge'. Er werden extra militaire middelen ingezet om de orde te handhaven en opstandelingen op te sporen. Door deze taken van de Iraakse regering over te nemen kon de staat zich focussen op de opbouw van hun eigen veiligheidsdiensten. Daarnaast probeerden de Amerikanen nevenschade te voorkomen waardoor steeds minder mensen de wil hadden om zich met geweld te verzetten. Ondanks de toegenomen druk van de Amerikanen bleven Abu Omar en al-Masri doorgaan met aanslagen om hun project voort te zetten.⁵¹ Ze worden beiden in april 2010 in de buurt van Tikrit, Irak, gedood tijdens een raid van zowel Amerikanen als Irakezen.⁵² De nieuwe leider van ISI wordt Abu Bakr al-Baghdadi al-Qurashi (geboren in 1971) met plaatsvervanger Abu Abdallah al-Husseini al-Qurashi (onbekende geboortedatum). Let hierbij overigens op de stamnaam al-Qurashi waarover later meer. Ook

---

⁴⁷ Zelin, 'War between ISIS and al-Qaeda', p. 3.

⁴⁸ Remco Andersen, 'Ook Al-Qaida distantieert zich van ISIS', *Volkscrant* (Beiroet 2014). Geraadpleegd op 06-01-2016, <http://www.volkscrant.nl/archief/ook-al-qaida-distantieert-zich-van-isis~a3589714/>.

⁴⁹ 'Islamic State of Iraq announces establishment of the cabinet of its first islamic administration in video issued through al-Furqan foundation', *SITE Institute* (z.p. 2007). Geraadpleegd op 22-12-2015, <http://web.archive.org/web/20070928061225/http://www.siteinstitute.org/bin/articles.cgi?ID=publications274907&Category=publications&Subcategory=0>.

⁵⁰ 'The Islamic State: Mapping militant organizations', *Stanford* (z.p. z.j.). Geraadpleegd op 08-01-2016, <https://web.stanford.edu/group/mappingmilitants/cgi-bin/groups/view/1>.

⁵¹ Ibidem.

⁵² Tim Arango, 'Top Qaeda leaders in Iraq reported killed in raid', *The New York Times* (New York 2010). Geraadpleegd op 22-12-2015, <http://www.nytimes.com/2010/04/20/world/middleeast/20baghdad.html>.

zij blijven het idee van het islamitische kalifaat in leven houden en gaan door met aanslagen tegen *kuffar*.

Eind 2010 breekt vervolgens de Arabische Lente uit. Op meerdere plekken in de Arabische wereld braken opstanden en revoluties uit met doelen die per land konden verschillen. Er was een hoge werkloosheid, jongeren konden zich niet meer in het bestel en beleid van de oudere generaties vinden en ze wilden meer inspraak op diverse terreinen. Het startsein van de protesten was de zelfverbranding van de Tunesiër en straatverkoper Mohammed Bouazizi (1984-2011) die door het ontbreken van een vergunning al zijn spullen door agenten ingenomen zag worden. Dit plus het feit dat hij door agenten vernederd zou zijn en de onduidelijkheid van de wetten achter de straatverkoop zorgden voor wanhoop bij Bouazizi die zich ging beklagen bij de verantwoordelijke instanties. Na het retour vragen van zijn spullen met de dreiging zichzelf anders in brand te zullen steken, werd hij wederom genegeerd waarna hij geen uitweg meer zag dan zichzelf daadwerkelijk in brand te steken. De onverschilligheid van de seculiere machthebbers zorgde voor massale protesten die zich steeds verder, heftiger, en over meerdere landen begon te verspreiden.

Rond 15 maart 2011 staken ook protesten in Syrië de kop op. Enkele eisen van de opstandelingen waren politieke hervormingen die zouden leiden tot minder macht voor de regerende Ba'ath-partij van president Bashar al-Assad (geboren in 1965). Hoge functionarissen van de Ba'ath-partij waren bijna uitsluitend alawieten, een afsplitsing van de sjiitische stroming. Deze minderheidsgroep beheerste een groot deel van de Syrische staat wat zorgde voor een afkeer bij de soennieten die de meerderheid van de bevolking vormden. Dit voedde de frustraties over de seculiere leiders die in de Arabische Lente aan het licht kwamen. De regering sloeg volgens de oppositie de protesten hard neer waarbij met scherp op protestanten zou zijn geschoten.⁵³ De protesten en gewelddadigheden gingen door en als reactie op de steeds verdere toename van geweld werd in de herfst van 2011 door de gedeserteerde Syrische kolonel Riad al-Asaad (geboren in 1961) het Vrije Syrische Leger, VSL, opgericht. Ze namen de wapens op tegen het regeringsleger om demonstranten en burgers te beschermen. Daarnaast zorgde de onderdrukking en het geweld voor een influx van vele buitenlanders die zich groepen voelden om de burgers tegen het onrecht van het

---

⁵³ 'Regeringstroepen schieten Syrische demonstranten dood', NOS (Hilversum 2011). Geraadpleegd op 22-12-2015, <http://nos.nl/video/257512-regeringstroepen-schieten-syrische-demonstranten-dood.html>.

Syrische regime te beschermen. Onder deze buitenlanders zaten ook vele islamitische militanten die de kans voor een nieuwe islamitische staat zagen.⁵⁴

Abu Bakr al-Baghdadi zag deze kans ook en hij gaf de Syrische Abu Mohammed al-Golani (geboren in 1974 of 1981) de autoriteit om een Syrische tak van AQI (dus als een onderdeel of subgroep van de parapluorganisatie ISI) op te richten met het doel een islamitische staat in Syrië te stichten.⁵⁵ Al-Golani had tijdens de Irakoerlog (2003-2011) met de opstandelingen meegevochten tegen de Amerikanen en kwam hier in aanraking met de leiders van AQI en won blijkbaar het vertrouwen van al-Baghdadi. De Syrische tak kreeg in augustus 2011 vorm onder de naam Jabhat al-Nusra l'Ahl as-Sham.⁵⁶ De gewelddadige ideologie en tactiek van al-Zarqawi werd voortgezet en minderheden zoals sjiieten werden als *kuffar* verketterd en aangevallen waardoor sektarisch geweld toenam.⁵⁷ Ondertussen verloor het Syrische regime aan macht. Daarnaast was er in Irak een machtsvacuüm ontstaan door het vertrek van de Amerikanen in december 2011. In juli 2012 wordt een toespraak van al-Baghdadi uitgebracht waarin aanspraak op de Syrische tak wordt gemaakt.

"Our people there have fired the coup de grace at the terror that grasped the nation (Syrië) for decades... and taught the world lessons of courage and jihad and proved that injustice could only be removed by force...". (Abu Bakr al-Baghdadi 2012)⁵⁸

Hij riep tevens volgers op de strijd te komen steunen: "I urge you to send your sons to join the ranks of the mujahideen in defense of your religion and honor...".⁵⁹ De strijd breidde zich steeds verder uit en op 8 april 2013 kondigde al-Baghdadi aan dat ISI en al-Nusra worden samengevoegd tot Islamic State of Iraq and al-Sham, ISIS.⁶⁰ Golani was hier niet van op de hoogte of mee eens en de volgers van al-Nusra splitsen zich als gevolg op in twee groepen. Een deel bleef trouw aan Golani en de al-Nusra groep, en het andere deel trok naar al-Baghdadi en ISIS. Een groot gedeelte dat naar ISIS trok bestond uit buitenlandse militanten en waren waarschijnlijk aangetrokken door de successen die voortkwamen uit de

---

⁵⁴ "'Exodus' of European foreign fighters to Syria", *international centre for counter-terrorism* (Den Haag 2013). Geraadpleegd op 12-01-2016, <http://icct.nl/update/exodus-of-european-foreign-fighters-to-syria/>.

⁵⁵ 'The Islamic State: Mapping militant organizations', *Stanford* (z.p. z.j.). Geraadpleegd op 08-01-2016, <https://web.stanford.edu/group/mappingmilitants/cgi-bin/groups/view/1>.

⁵⁶ Ibidem.

⁵⁷ Het belang van de tactieken van al-Zarqawi voor IS wordt in *Dabiq* 1; 1 in het artikel 'From hijrah to khilafah' op pagina 34 t/m 41 benadrukt.

⁵⁸ Maamoun Youssef, 'Al-Qaida: We're returning to old Iraq strongholds', *AP* (Cairo 2012). Geraadpleegd op 22-12-2015, <https://news.yahoo.com/al-qaida-were-returning-old-iraq-strongholds-131645698.html>.

⁵⁹ Ibidem.

⁶⁰ 'The Islamic State: Mapping militant organizations', *Stanford* (z.p. z.j.). Geraadpleegd op 08-01-2016, <https://web.stanford.edu/group/mappingmilitants/cgi-bin/groups/view/1>.

gewelddadige tactieken.⁶¹ Deze militaire successen en de meedogenloze tactieken overgenomen van al-Zarqawi zorgden zo voor een steeds grotere toestroom van strijders en een steeds groter territorium onder controle van ISIS. In juni 2014 voelt ISIS zich uiteindelijk sterk genoeg om het gewenste kalifaat uit te roepen.

3. De representatie van ‘hét kalifaat’ in Dabiq

3.1 Benamingen en korte referenties

Het uitgeroepen kalifaat in 2014 is zoals gezien niet onbetwist, iets waar de leiders en ideologen achter IS kennis van hadden. De jihadistische ideologie achter dit kalifaat is ook zeer radicaal en discriminerend waardoor het voor veel moslims, inclusief de fundamentalistische, niet aantrekkelijk is. Voor soenitische steun heeft IS een hoop moeite gedaan het kalifaat zo authentiek mogelijk te laten overkomen. Bovendien heeft IS het doel moslims ideologisch te vormen en naar het kalifaat te lokken. Hieronder zullen eerst enkele korte benamingen uiteengezet worden die een relatie tot het verleden hebben. Deze benamingen komen in meerdere artikelen en uitgaven van *Dabiq* voor waarbij een korte uitleg voldoet.

Abu Bakr al-Baghdadi al-Qurashi heeft de naam ‘Abu Bakr’ van de eerste kalief overgenomen, zijn echte naam is Ibrahim Awad Ibrahim al-Badri. Andere titels die al-Baghdadi heeft aangenomen zijn: *kalief* (vertegenwoordiger, religieus, van Allah op aarde), *imam* (leider of voorganger in het gebed) en *amirul-mu'minin* (commandant, politiek gezien, van de gelovigen). Ook de stamnaam al-Qurashi is overgenomen van dezelfde stam waar Mohammed toe behoorde om zich zo aan de profeet te verbinden en de opvolging legitiem te maken. In het geval dat hij wordt geëlimineerd heeft zijn uitgekozen plaatsvervanger Abu Abdallah deze stamnaam ook direct overgenomen. Het verzekert de continuïteit van de opvolging van de kalief en daarmee van het kalifaat. Hier valt op dat ze er een sjiitische interpretatie op na houden, alleen in het sjiïsme kan de kalief zelf een opvolger kiezen.

Ook de datum waarop het kalifaat werd uitgeroepen heeft een verwijzing in zich, de eerste van de *ramadan* (negende islamitische maand) verwijst naar de eerste openbaring van de koran aan Mohammed. IS kan op deze manier worden geïnterpreteerd als de nieuwe incarnatie van het goddelijke woord.

---

⁶¹Basma Atassi, ‘Qaeda chief annuls Syrian-Iraqi jihad merger’, *Al Jazeera* (z.p. 2013). Geraadpleegd op 08-01-2016, <http://www.aljazeera.com/news/middleeast/2013/06/2013699425657882.html%3E>.

De gouden dinar die door al-Baghdadi aangekondigd werd is een andere verwijzing naar het verleden.⁶² De *dinar*, afgeleid van de Romeinse munt *denarius*, werd tijdens de beginperiode van de islam onder de heerschappij van de Omajjaden geslagen als vervanging van de Byzantijnse munt zoals de *solidus*.

Het westen wordt daarnaast als kruisvaarders of Romeinen getypeerd als een historische referentie naar zowel het oude Rome als de kruistochten die beide synoniem staan voor de veronderstelde koloniale ambities van het westen.

Als laatste gebruikt IS oud-Arabische geografische namen voor gebieden zoals *Sham* (Syrië), *Hijaz* (zuid-Saudi-Arabië), *Khurasan* (gebied ten oosten van Iran), *al-Andalus* (Spanje) en *Maghreb* (noordwest Afrika).

Al de zojuist beschreven verwijzingen moeten de legitimiteit van het kalifaat benadrukken en het eigengevoel van de islamitische identiteit versterken die IS zogenaamd aan moslims, of wat dat betreft sympathisanten, teruggeeft.

3.2 Legitimatie voor het uitroepen van het nieuwe, politieke, kalifaat

Naast algemene verwijzingen zijn er in het tijdschrift uitgebreidere verwijzingen naar ‘vroeger’ te vinden. In deze paragraaf zal worden behandeld hoe IS de totstandkoming van het kalifaat verantwoordt, waarom het een politiek kalifaat moet zijn en hoe IS zichzelf en haar sympathisanten presenteert.

In *Dabiq* 1; 1 wordt in het artikel ‘A new era has arrived’ al meteen gewezen op het ‘nieuwe tijdperk’ dat is aangebroken met de komst van het kalifaat.⁶³ Er wordt eerst verwezen naar ontevreden moslims in het heden door de ‘vernederende’ periode van na de val van het Ottomaanse Rijk te benadrukken.

“The time has come for generations that were drowning in oceans of disgrace, being nursed on the milk of humiliation, and being ruled by the vilest of all people, after their long slumber in the darkness of neglect – the time has come for them to rise...”. (*Dabiq* 1; 1, p. 9)⁶⁴

Er ontstaat al een beeld dat, sinds de val van het laatste kalifaat, de moslims worden gedomineerd door ongelovigen die getypeerd worden als de ‘gemeenste van alle mensen’. Dit beeld is waarschijnlijk versterkt door het antikolonialisme waarbij het antiwesterse sentiment ontstond dat het westen met secularisme en kapitalisme de moslims wil onderdrukken.

---

⁶² ‘The return of the gold dinar’, *Dabiq* 1; 11 (Ar-Raqqah 2014), p. 3.

⁶³ ‘A new era has arrived’, *Dabiq* 1; 1 (Ar-Raqqah 2014), p. 8-9.

⁶⁴ *Ibidem*, p. 9.

Muslims moeten volgens IS opstaan en hun eigen lot in handen nemen en dat kunnen ze doen door zich bij hen te voegen.

Het religieuze, spirituele en politieke leiderschap wordt bij dit kalifaat naar de kalief toegeschoven. De leidende rol op het terrein van politiek is omstreden en in het artikel 'Reported interpreting imamah (leiderschap) to mean political imamah' wordt het standpunt van IS verdedigd aan de hand van een interpretatie over de eerste kalief, Abu Bakr.⁶⁵

"...Abu Bakr entered in on a women from Ahmas called Zaynab and saw that she wasn't speaking to anyone. He asked, "Why isn't she speaking?" The said, "She vowed to perform hajj (pelgrimtocht) without speaking to anyone." He said to her, "Speak, for this is not permissible. This is from the deeds of jahiliyyah." So she begin speaking, and asked him: "Who are you?" He said, "A man from the muhajirin (de emigranten die met Mohammed van Mekka naar Medina gingen)". She asked, "Which muhajirin?" He said, "Quraysh". She asked, "Which branch of Quraysh are you from?" He said, "You ask to many questions. I am Abu Bakr." She asked, "How long will we remain in this good state of affairs that Allah has brought to us after jahiliyyah?" He said, "You'll remain like this as long as your a'immah (leiders) treat you with justice". She asked, "And what are the a'immah?" He said, "Didn't your people have leaders and nobility whose orders they obeyed?" She said yes. He said, "They are the a'immah of the people..." (Dabiq 1; 1, p. 22)⁶⁶

Er wordt hier een vergelijking getrokken tussen de heersers van andere gebieden buiten het kalifaat die politieke macht hadden, zoals de Perzen of de Byzantijnen, en de kalief die de leider is van het kalifaat. Omdat Abu Bakr deze vergelijking trok is het volgens IS als kalief ook toegestaan om politieke macht uit te oefenen. Extra 'bewijs' dat het om politiek leiderschap ging is volgens *Dabiq* dat meerdere geleerden van *tafsir* (exegese van de koran) ditzelfde vers gebruikten om politieke macht als een vereiste van het religieuze kalifaat te zien. Ze komen tot de volgende conclusie:

"Furthermore, the people today have failed to understand that imamah in religious affairs cannot be properly established unless the people of truth first achieve comprehensive political imamah over the lands and the people". (Dabiq 1; 1, p. 25)⁶⁷

In *Dabiq* wordt vaak verwezen naar klassieke autoriteiten zoals Abu Bakr. Met de twee zojuist behandelde argumenten die *Dabiq* aanvoert wordt op deze manier legitimiteit gezocht.

---

⁶⁵ 'Reported interpreting imamah to mean political imamah', *Dabiq* 1; 1 (Ar-Raqqah 2014), p.22-29.

⁶⁶ Ibidem, p. 22.

⁶⁷ Ibidem, p. 25.

Het ironische is dat zowel de politieke- als de religieuze *imama* (leiderschap) van IS niet door alle salafisten, laat staan alle moslims, wordt ondersteund. Om een kalief te kiezen moet in het soennisme eerst de moslimgemeenschap die wordt geleid door *imams* (leider of voorganger in het gebed) worden geraadpleegd en met de totstandkoming van IS was dit niet gebeurd, denk aan de afkeurende reactie die het alleen al bij al-Qaeda opleverde. Daarnaast is *tafsir* dus de exegese van de koran, wat niet direct aansluit bij het *athari* (tekstualisme) van Hanbal en in het gevolg van het salafisme. Als laatste wees de sharia-geleerde aan de Egyptische Al-Azhar Universiteit Ahmad Karima erop dat *imama* een religieus karakter had.

“In the history of islam, there is no political caliphate affiliated with islam, it has always been a religious caliphate. The Prophet said, ‘The caliphate will start out with an approach similar to that of the Prophecy, then it will turn into an oppressive rule’.” (Ahmad Karima 2014)⁶⁸

Hij voegde eraan toe dat in de tijd van de eerste vier kaliefen er een religieus *imama* was om religie te beschermen. Bij de overgang van dit kalifaat naar de heerschappij van de Omajjaden, Abbasiden en Turken werd het pas een politieke *imama*. Volgens Karima is dit wat de profeet bedoelde met een “onderdrukkende heerschappij”. Ook de uitleg van Karima is echter een interpretatie, maar laat wel zien dat de uitleg van IS niet algemeen geaccepteerd is.

In *Dabiq* 1; 2 wordt in het artikel ‘Part 5: The widespread ignorance amongst the people’ het belang van de *sahaba* (metgezellen van Mohammed die hem in levende wijze gezien hebben) benadrukt.⁶⁹

“Indeed, the people today are like a hundred camels amongst which you almost can’t find any that are fit for riding. This makes the situation of the people today similar to the situation of the prophets with their people in the past, since those who truly understand the da’wah (uitnodigen of bekeren tot de islam) of the prophets today are very few. We no longer find the state of islamic affairs that existed in the generations of the *sahaba*, who were taught by the prophet Muhammad, nor in the generations of the rightly guided *khulafa*’ when there were many noble *sahaba* as leaders, judges and military commanders in the lands of the Muslims, nor in the generations of those who lived during the jihad against Persia and Rome, the conquests of Sham, Iraq and Khurasan, and the emergence of muslim reign and its expansion

---

⁶⁸ ‘Al-Azhar graduates reject ISIS ‘caliphate’’, *Al monitor: the pulse of the middle east* (Cairo 2014).

Geraadpleegd op 23-12-2015, <http://www.al-monitor.com/pulse/politics/2014/07/syria-iraq-isis-caliphate-egypt-azhar-reaction.html#>.

⁶⁹ ‘Part 5: The widespread ignorance amongst the people’, *Dabiq* 1; 2 (Ar-Raqqah 2014), p. 10-11.

to Al-Andalus in the west during the era of the Umawiyyin, nor in the generations in which the scholars competed with and debated one another freely.” (*Dabiq* 1; 2, p. 10)⁷⁰

De levenswijze van de meerderheid van de moslims in het heden wordt in dit stuk afgekeurd. Ze worden vergeleken met slechte kamelen en gelijkgetrokken met de ongelovigen/onwetenden ten tijde van de opkomst van de profeet, er heerste *jahilliyya*. Er is een kleine groep, de voorhoede, die wél de waarheid begrijpt en dit zijn uiteraard de aanhangers van IS. Het is deze kleine groep ‘dappere en nobele’ (radicale) moslims die, net als Mohammed en de *sahaba*, de weg moeten voorbereiden voor de rest. De opkomst van IS onder al-Baghdadi wordt zo gelijkgetrokken met de opkomst van de islam onder Mohammed. Het is daarnaast voor sympathisanten waarschijnlijk aantrekkelijk om te denken dat ze de ‘nieuwe’ *sahaba* zijn. In de vorige paragraaf is echter al duidelijk geworden dat volgens Karima het leiderschap religieus, en niet politiek, hoort te zijn waardoor de vergelijking niet zo gemakkelijk op gaat.

3.3 Controversiële standpunten

De auteurs van *Dabiq* proberen naast hun kalifaat te legitimeren ook hun controversiële daden zoals moord in een beter licht te zetten.⁷¹ In de derde uitgave van *Dabiq* wordt in het artikel ‘The punishing of Shu’aytat for treachery’ het uitmoorden van stammen zoals de Shu’aytat verdedigd aan de hand van voorbeelden uit het verleden.⁷² De Shu’aytat is een stam van ongeveer 90.000 soenitische moslims ten zuiden van Deir ez-Zor.⁷³ Het artikel begint met een tweetal quotes van al-Zarqawi:

“So we warn the tribes, that any tribe or party or assembly whose involvement and collaboration with the crusaders and their apostate agents are confirmed, then by He who sent Muhammad with the truth, we will target them just as we target the crusaders, and we will eradicate and distinguish them, for there are only two camps: the camp of truth and its followers, and the camp of falsehood and its factions. So choose to be from one of the two camps. And what has occurred with some of the traitors in al-Qa’im is the best proof for this” (al-Zarqawi, *Dabiq* 1; 3, p. 12)⁷⁴

⁷⁰ ‘Part 5: The widespread ignorance amongst the people’, *Dabiq* 1; 2 (Ar-Raqqah 2014), p. 10.

⁷¹ *Dabiq* kent meerdere auteurs. De artikelen zijn echter niet expliciet aan specifieke auteurs te koppelen.

⁷² ‘The punishing of Shu’aytat for treachery’, *Dabiq* 1; 3 (Ar-Raqqah 2014), p. 12-14.

⁷³ Alberto M. Fernandez, ‘Massacre and media: ISIS and the case of the sunni Arab Shaitat tribe’, *The middle east media research institute* (z.p. 2015). Geraadpleegd op 06-01-2016, <http://www.memri.org/report/en/0/0/0/0/8622.htm>.

⁷⁴ ‘The punishing of Shu’aytat for treachery’, *Dabiq* 1; 3 (Ar-Raqqah 2014), p. 12.

“From now on, everyone whose affiliation with the pagan guards, police, and army is confirmed, or his collaboration and espionage for the crusaders is verified, then his ruling is execution, and not only that, his house also will be destroyed and burnt, after removal of the women and children.” (al-Zarqawi, *Dabiq* 1; 3, p. 12)⁷⁵

De auteur in *Dabiq* merkt op dat deze quotes onder veel gemoderniseerde moslims controversieel zijn. Deze moslims begrijpen volgens hem echter niet dat in tribale gebieden er niet zo iets is als individualisme. Er leven stammen die als een enkel lichaam of als een school vissen handelen. Alle leden zijn verantwoordelijk voor het collectieve gedrag, en enkele leden van Shu'aytat hadden volgens IS de *sharia* verworpen en daarnaast de wapens tegen IS opgenomen. Vanuit deze gedachte is de stam van Shu'aytat collectief bestraft. Desondanks snapt de auteur dat het een controversieel punt blijft. De rechtvaardiging van de ernstige en wrede straf ligt volgens hem dan ook nog in een *hadith* van de Perzische theoloog Muhammad al-Bukhari (810-870) die een daad van Mohammed zou beschrijven.

“A group of people from ‘Ukal or ‘Uraynah (twee stammen) came to Madina and then got stomach sickness. So the prophet ordered them a she-camel that produced much milk and told them to drink from her urine and milk. They did so. When they got healthy, they killed the prophet’s shepherd and led the camels away with them. The news then reached the prophet in the early morning, so he sent after them. Prior to noon, they were captured and brought to him. He ordered their hands and their feet be cut off, their eyes be put out with hot iron, and they be thrown out on al-Harrah (een gebied bij Medina), so they would ask for water to drink, but not be given any water, until they died.”. “These people thieved, killed, disbelieved after their faith, and waged war against Allah and his Messenger.” (*Dabiq* 1; 3, p. 14)⁷⁶

Deze *hadith* bepaalt volgens IS dat bij verraad aan de profeet, belichaamd door IS, er ernstige en vergaande straffen moeten worden uitgedeeld. Mohammed deed het immers ook zo zeggen ze. Nu wordt deze *hadith* wel vaker door jihadisten aangehaald om hun moorden te rechtvaardigen. Ook deze *hadith* is echter niet zo zwart-wit als het op het eerste gezicht lijkt en de theoloog Bassam Zawadi probeert deze *hadith* anders uit te leggen.⁷⁷ Hij gaat uit van het principe ‘oog om oog, tand om tand’ dat de *soera* 16: 126 zou rechtvaardigen: “And if ye do catch them out, catch them out no worse than they catch you out: But if ye show patience,

---

⁷⁵ ‘The punishing of Shu’aytat for treachery’, *Dabiq* 1; 3 (Ar-Raqqah 2014), p. 12.

⁷⁶ Ibidem, p. 14.

⁷⁷ Bassam Zawadi, ‘Revisiting “Was prophet Muhammad (peace be upon him) unfair in the way he punished the armed robbers from the tribe of ukl?”’. Geraadpleegd op 06-01-2016, http://www.answering-christianity.com/bassam_zawadi/counter_rebuttal_to_people_of_ukl.htm.

that is indeed the best (course) for those who are patient.”⁷⁸ Dat Mohammed zo bruut reageerde lag er volgens Zawadi aan dat de twee stammen hetzelfde hadden gedaan bij de herder van de profeet. Mohammed straft immers met het principe ‘oog om oog’ waardoor het volgens Zawadi niet anders kan dan dat de herder ook gruwelijk vermoord moest zijn. De straf die Mohammed uitdeelde was dus niet erger dan wat de daders zelf hadden gedaan. Deze uitleg wordt bij een *tafsir* bekrachtigd.⁷⁹ Daarnaast heeft de Shu’aytat stam nooit *bay’ah* aan Abu Bakr al-Baghdadi gegeven en zonder *bay’ah* kunnen ze IS in theorie ook niet verraden. Ze hebben IS ook niet behandeld zoals IS later bij hen deed. Er zijn dus sterke argumenten aan te geven dat de vergelijking met het voorbeeld uit de *hadith* niet opgaat. De vicepresident van het *Middle East Media Research Institute* Alberto M. Fernandez heeft deze moordpartij onderzocht.⁸⁰ Hij vat het als volgt samen:

“...this violence ‘subtly invites recruits either to choose the winning horse or die’. While the initial grotesque slaughter of the first video (van de moordpartijen zijn twee video’s waarbij de onthoofdingen en schietpartijen niet zijn weggeknipt en zeer grafisch in beeld worden gebracht) has not been repeated, the concept of punishment has been hammered home in repeated ISIS video productions seeking to address an ongoing problem among a population – i.e. Sunni Arab Muslim tribesmen in Syria – that is of supreme importance to the burgeoning Islamic State....” (Alberto M. Fernandez, *MEMRI*, 2015)⁸¹

De moordpartij was dus niet zozeer bedoeld om het evenbeeld van Mohammed te volgen en zijn methodologie toe te passen, maar als tactiek voor machtsconsolidatie en ter propaganda voor sympathisanten. De gruwelijkheden van deze beelden heeft IS ook niet meer herhaald in nieuwe propaganda omdat ze waarschijnlijk te schokkend voor het westerse publiek waren en vanaf dit punt werden de daadwerkelijke onthoofdingen en dergelijke weggeknipt. De initiële reactie van IS was dus niet zo principieel als dat ze in *Dabiq* lijken te zeggen en ze kunnen dus ook best pragmatisch zijn.

In *Dabiq* 1; 4, behandelt de auteur in het artikel ‘The revival of slavery: Before the hour’ de herleving van slavernij en in het speciaal het gevangen nemen van de Jezidi’s.⁸² Dit is een etnisch-religieuze groep in Noord-Irak en bij het gebied van de Kaukasus. Ze hebben een syncretische religie met elementen van onder andere het zoroastrisme, christendom en

⁷⁸ Soera 16: 126. Geraadpleegd op 07-01-2016, <http://quran.com/16/126>.

⁷⁹ *Tafsir* van soera 16:126. Geraadpleegd op 06-01-2016, <http://hadith.al-islam.com/Loader.aspx?pageid=261>.

⁸⁰ Alberto M. Fernandez, ‘Massacre and media: ISIS and the case of the sunni Arab Shaitat tribe’, *The middle east media research institute* (z.p. 2015). Geraadpleegd op 06-01-2016, <http://www.memri.org/report/en/0/0/0/0/0/8622.htm>.

⁸¹ Ibidem.

⁸² ‘The revival of slavery: Before the hour’, *Dabiq* 1; 4 (Ar-Raqqah 2014), p. 14-17.

islam. Zoals IS en andere islamitische radicalen vaak doen beginnen ze hun verdediging met een *soera*, ditmaal *At-Tawba* 9: 5.⁸³

“...And when the sacred months have passed, then kill the mushrikin (polytheïsten) wherever you find them, and capture them, and besiege them, and sit in wait for them at every place of ambush. But if they should repent, establish prayer, and give zakah (islamitische belasting), let them [go] on their way. Indeed, Allah is forgiving and merciful.” (*At-Tawba* 9: 5)⁸⁴

Vervolgens gaat *Dabiq* in op de geschiedenis van de Jezidi's en komt daarbij tot de conclusie dat het duivelaanbidders zijn uit de tijd van de *jahilliyyah* en dus ook *mushrikin* (polytheïsten) zijn. “Accordingly, the Islamic State dealt with this group as the majority of fuqaha (islamitische geleerden) have indicated how mushrikin should be dealt with.”⁸⁵ Ze wekken de schijn dat islamitische geleerden het eens zijn met de slavernij van polytheïsten. Dit is echter niet het geval. De Irakese theoloog Louay Fatoohi (geboren in 1961) behandelt in *Abrogation in the qur'an and islamic law* de *soera* en hoe hij door radicalen als legitimatie voor wandaden wordt gebruikt.⁸⁶ Er zijn volgens hem fundamentele problemen bij de radicale interpretatie. Ten eerste wordt de context van deze *soera* compleet weggelaten. Hij benadrukt de verzen die direct vóór en ná de betreffende *soera* worden gegeven. Zo wordt in 9: 4 benadrukt dat moslims de vredesbepalingen met ongelovigen moeten nakomen. In 9: 6 wordt bepaald dat de islam een ongelovige niet als een vijand beschouwt en dat Mohammed zelfs gecommandeerd had polytheïsten te beschermen als ze om hulp vroegen. Ook de context van de daad in 9: 5 wordt door Fatoohi behandeld:

“...those who argue that 9.5 has the power to override other verses ignore the fact that this verse targeted certain groups of polytheists, as they apply it to all idolaters. They make an even bigger mistake by claiming that it applies to all non-muslims, including even the Jews and Christians. Yet the verse talks about the “ mushrikin ,” which is the term the qur'an applies to the polytheists of Arabia, whereas the qur'an calls the Jews and Christians “ ahl al-kitab ” or the “people of the book .” Even when referring to Jews and Christians behaving like “mushrikin ,” the qur'an still calls them “ahl al-kitab ,” as in verse 29 from the same chapter as the verse of the sword.” (Louay Fatoohi, 2014, p. 118)⁸⁷

---

⁸³ *At-Tawba* 9: 5. Geraadpleegd op 06-01-2016, <http://quran.com/9/5>.

⁸⁴ Ibidem.

⁸⁵ ‘The revival of slavery: Before the hour’, *Dabiq* 1; 4 (Ar-Raqqah 2014), p. 15.

⁸⁶ Louay Fatoohi, *Abrogation in the qur'an and islamic law* (z.p. 2014).

⁸⁷ Ibidem, p. 118.

De interpretatie van IS waarbij de Jizidi's met *muskrikin* worden vergeleken is al niet waterdicht, Fatoohi wijst er ook nog op dat het ging om polytheïsten in Saudi-Arabië zoals de Bedoeïen in Mekka die Mohammed naar Medina hadden 'gejaagd'. Mohammed zou op zijn sterfbed ook gezegd hebben dat het Arabische Schiereiland tot de islam behoorde en er wordt niet gesproken over hierbuiten liggende gebieden.⁸⁸ Het volgende is daarnaast waarschijnlijk voor salafisten van belang:

“The number of claims of abrogation by 9.5 grew over time. This clearly shows that the claims were based on the opinions of certain later scholars rather than sources that go back to the prophet or even his companions or the successors.” (Louay Fatoohi, 2014, p. 120)⁸⁹

De radicale interpretatie is volgens Fatoohi in de loop van de tijd pas gegroeid en afgeleid van *soera* 9: 5 en door latere geleerde aan Mohammed toegeschreven waardoor de puurheid die salafisten nastreven hier niet in te vinden is. In *Dabiq* wordt nog een *hadith* aangehaald om hun positie ten opzichte van slavernij verder te verdedigen. In het volgende stuk wordt meteen nadruk op het eschatologische narratief van IS gelegd:

“Additionally, a hadith that one should reflect over is the long hadith of Dabiq reported by muslim on the authority of Abu Hurayrah. In the hadith it is mentioned that the Romans say to the muslims after the Romans have lined up in ranks near Dabiq, “Leave us and those who were enslaved from amongst us so we can fight them.” The muslims then respond, “Nay, by Allah, we will not abandon our brothers to you.” The bloody, final battle begins after this short discussion.” (*Dabiq* 1; 4, p. 17)⁹⁰

Fatoohi lijkt hiermee gelijk te hebben dat de rechtvaardiging pas later aan Mohammed is toegeschoven en niet direct van zijn voorbeeld is af te leiden, in ieder geval niet in relatie tot de Jezidi's. De *hadith* van Dabiq voorspelt immers de eindstrijd tussen de 'Romeinen' en de legers van Allah. De verhouding tussen 'Romeinen', Jezidi's en *muskrikin* is zoals gezien behoorlijk problematisch waardoor de standpunten van IS net als bij moord meer op machtsconsolidatie lijken. Een opvallend detail is dat IS slavernij in hun eschatologisch narratief probeert te trekken als een indicatie dat de eindtijd is aangebroken. Om deze reden wordt in de titel vermelding gemaakt van 'the hour'. Slavernij invoeren bekrachtigt op deze manier hun narratief en is dus in hun ogen een legitimatie van het kalifaat. Dit is dan waarschijnlijk ook de hoofdmotivatie geweest, slavernij wordt gebruikt als propaganda.

---

⁸⁸ Dit wordt ogenschijnlijk in een *hadith* van Bukhari bevestigd: *soenna* 5: 59: 716.

⁸⁹ Louay Fatoohi, *Abrogation in the qur'an and islamic law* (z.p. 2014), p. 120.

⁹⁰ 'The revival of slavery: Before the hour', *Dabiq* 1; 4 (Ar-Raqqah 2014), p. 17.

3.4 Interpretaties van huidige gebeurtenissen

Ook huidige gebeurtenissen die IS aangaat worden in *Dabiq* behandeld. Het doel hierbij is dat IS met betrekking tot deze gebeurtenissen hun sympathisanten sturing kan geven.

In *Dabiq* 1; 11, gaat de auteur in het artikel ‘The danger of abandoning Darul-Islam’ (*Dar al-Islam* = huis van islam) in op de massale immigratie vanuit islamitische landen zoals Libië, Syrië, Irak en Afghanistan.⁹¹

“The repeated events of Syrians and Libyans dying on the shores of Turkey, Libya, and Italy, or even on the highways of Austria, is one that should awaken the heart into reflecting upon the issue of hijrah.” (*Dabiq* 1; 11, p. 22)⁹²

“Allah does not accept any deed from a mushrik after he accepts Islam until he departs from the mushrikin and goes to the muslims.” (*Dabiq* 1; 11, p. 22)⁹³

Het artikel is zoals bij de tweede quote te zien bedoeld om moslims te weerhouden naar het ‘goddeloze’ westen te gaan. Zoals we in de vorige paragraaf gezien hebben is echter de term *muskrikin* helemaal niet zo gemakkelijk in relatie met westerse landen te leggen en de interpretatie in *Dabiq* is, volgens vele anderen, dan ook zeer kort door de bocht. Het concept *hijrah* wordt ook ingezet:

“Although the obligation of hijrah is clear, a mistake is regularly committed by claimants of islam, and that is in choosing their destination for “hijrah.” They always choose the lands of the Christians for their destination. But after the establishment of the prophetic state, hijrah was to Madina not al-Habashah. And during the Umawi and ‘Abbasi rule, hijrah was to the lands of the Khilafah not Rome and Constantinople. And with the revival of islam’s state, hijrah is to the wilayat (provincies) of the Khilāfah, not to Nusayri, Rafidi, Sahwah, or PKK territory, nor to America, Europe, and their taghut (iemand die de grens overschrijdt of dwalende) allies. (*Dabiq* 1; 11, p. 22)⁹⁴

Hijrah is in de islam zeer belangrijk, de *hijrah* van Mohammed is ook de start waarop de islamitische kalender begint. Door dit concept te gebruiken in relatie tot een gebeurtenis in het heden maakt IS aanspraak op moslims. ‘Echte’ moslims horen volgens hen dan ook net zoals moslims in vroegere tijden naar de juiste plek *hijrah* te ondernemen. Vervolgens wijzen ze erop waar het juiste gebied dan moet liggen, en dat is niet naar *taghut* (dwalende) landen zoals

---

⁹¹ ‘The danger of abandoning Darul Islam’, *Dabiq* 1; 11 (Ar-Raqqah 2015), p. 22-23.

⁹² Ibidem, p. 22.

⁹³ Ibidem, p. 22.

⁹⁴ Ibidem, p. 22.

die in het westen. Ze wijzen naar Mohammed en dat *hijrah* naar het gebied van de profeet in Medina werd genomen, en niet naar de christelijke Romeinen of Byzantijnen. Dit is natuurlijk kort door de bocht. Het is niet zo dat het hele Midden-Oosten of zelfs enkel Arabië naar Medina of wat dat betreft het kalifaat trok. Ook de verwijzingen naar het kalifaat van de Omajjaden en Abbasieden lijken niet op de realiteit aan te sluiten. Ze wekken daarbij de schijn dat alle gebeurtenissen in deze tijden exemplarisch zijn voor moslims. De Omajjaden kwamen echter pas aan de macht na de moord op de vierde kalief en schoonzoon van Mohammed: Ali ibn Aboe Talib (598-661). Met deze moord kwam het voor de salafisten ‘gouden tijdperk’ op zijn einde. De hoofdstad werd daarnaast van Mekka naar Damascus verplaatst wat ook nooit de bedoeling van Mohammed geweest kan zijn getuige zijn uitspraak in de *hadith* van Bukhari over Arabië.⁹⁵ Dit is eerder uit pragmatische overwegingen gedaan omdat het kalifaat zich begon uit te strekken met steeds meer en andere groepen die ook hun macht wilden doen gelden. Er was tijdens en voor de heerschappij van Ali ook al een hoop onrust binnen het kalifaat, de derde kalief Oethman ibn Affan (577-656) was ook al vermoord wat meerdere schisma’s en burgeroorlogen opleverde. Er valt dus niet van een ideaal kalifaat met *tawhid* en zonder interne conflicten te spreken. IS geeft ook nog een dreigement uit:

“Therefore, it should be known that voluntarily leaving darul-islam for darul-kufr is a dangerous major sin, as it is a passage towards kufr and a gate towards one’s children and grandchildren abandoning Islam for christianity, atheism, or liberalism. If one’s children and grandchildren don’t fall into kufr, they are under the constant threat of fornication, sodomy, drugs, and alcohol. If they don’t fall into sin, they will forget the language of the Qur’an – arabic – which they were surrounded by in Sham, Iraq, Libya, and elsewhere, making the return to the religion and its teachings more difficult.” (*Dabiq* 1; 11, p. 22)⁹⁶

Ze vervallen hiermee net als met de slachtpartijen weer in het angst aanpraten van hun doelgroep in het westen. Emigratie naar Europa is volgens hen een zeer grote zonde en bij emigreren naar ongelovige staten worden hun kinderen ook nog eens blootgesteld aan allerlei gevaren. Ze passen hierbij wel op dat ze degenen die vertrekken niet meteen verketteren. Het is enkel de weg naar *kufir* (enkelvoud van *kufar*) waardoor voor deze mensen de deur open blijft om terug te keren. Ook hier is de interpretatie van IS dus pragmatisch en minder principieel. De eerste stelling dat het een zonde is wordt getrokken op basis van het principe van *hijrah* en hoe dat in de islamitische geschiedenis past, maar de context van *hijrah* laat

---

⁹⁵ Met de moord ontstond ook de scheiding tussen sjiïeten en soennieten.

⁹⁶ ‘The danger of abandoning Darul Islam’, *Dabiq* 1; 11 (Ar-Raqqah 2015), p. 22.

zien dat hun interpretatie wederom kort door de bocht is. Ze geven ook nog de volgende legitimatie die afkomstig is van een metgezel van Mohammed, Abdullah ibn Masud (594-653):

“Ibn Mas’ud said, “The taker, giver, and contractor of riba (onjuiste verdiensten) – if they know the deal is riba – as well as the giver and receiver of tattoos for beauty, the abandoner of zakah (een islamitische belasting), and the revert to being a Bedouin after hijrah are all cursed upon the tongue of Muhammad.” (*Dabiq* 1; 11, p. 23)⁹⁷

Het gaat om het stuk waarbij een moslim terugkeert naar de Bedoeïen en wordt vervloekt door Mohammed. Met terugkeren wordt echter niet het emigreren, maar afvalligheid bedoeld zoals dat in de Ridda Oorlogen (632-634) voorkwam. Deze oorlogen ontstonden na de dood van Mohammed in 632 waarbij vele stammen in Arabië, Bedoeïen, in Abu Bakr geen rechtmatige opvolger zagen en zich van hem en de islam begonnen te distantiëren. Ze gingen terug naar de Bedoeïenische, polytheïstische, levensstijl van vóór Mohammed. Abu Bakr sloeg de opstanden neer en het kalifaat werd verder uitgebreid. De verdediging van de standpunten van IS lijkt dan ook op voorbeelden gebaseerd te zijn die op een manier worden geïnterpreteerd dat het de positie van IS versterkt. Voorbeelden uit het verleden die een andere interpretatie zouden impliceren worden weggelaten. *Dabiq* gaat dus vooral pragmatisch, en niet religieus of principieel te werk. Dit bekrachtigt dat *Dabiq* vooral propagandistisch bedoeld is.

4. Conclusie

Het radicale karakter en ideaal van het islamitische kalifaat is niet in een vacuüm ontstaan. Al sinds de val van het Ottomaanse Rijk verlangen groepen moslims terug naar een samenleving gebaseerd op hun eigen principes. Dit werd versterkt door het antikolonialisme en het idee dat het westen haar principes in de vorm van secularisme en kapitalisme aan de moslims of derde wereld wilde opleggen. Sinds het begin van de twintigste eeuw zijn dan ook meerdere theologen en in hun gevolg ideologen met het principe en concept van een nieuw kalifaat bezig geweest. In de loop van deze eeuw leek door kolonialisme het doel steeds verder weg te liggen en de idealen werden hierom steeds verder verdraaid en radicaler. Er werd gekeken naar theologen uit de dertiende eeuw die zich met de val van de Abbasieden en de invasie van de Mongolen bezig hebben gehouden. Met de creatie van Israël, de opkomst van seculiere en onderdrukkende leiders in de islamitische wereld, de inval van de Sovjets in Afghanistan en van de Amerikanen in Afghanistan en Irak werd het beeld dat er een oorlog tegen de islam of

---

⁹⁷ ‘The danger of abandoning Darul Islam’, *Dabiq* 1; 11 (Ar-Raqqah 2015), p. 22.

derde wereld werd gevoerd versterkt en vergeleken met de dertiende eeuw. In reactie hierop ontstond er, net als toen, een radicale jihadistische beweging die met geweld deze trend probeerde te keren. De Islamitische Staat is de incarnatie hiervan en door het langdurige falen van het *jihad* project moesten ze nóg radicaler zijn dan haar voorgangers.

De steeds verder toegenomen radicaliteit wordt echter niet door alle moslims, en zelfs radicale moslims, in dank afgenomen. De Islamitische Staat moest zich dus in islamitische termen en concepten als de daadwerkelijke opvolger van Mohammed presenteren, iets wat ze met propaganda ook proberen te doen. *Dabiq* is een van deze propagandakanalen die gericht is op een Engelssprekend publiek in vooral westerse landen. Door het ‘onderdrukkende’ sentiment aan te spreken is het voor sommige groepen aantrekkelijk in de propaganda van *Dabiq* een uitkomst te zien. Het eschatologische narratief versterkt dit bovendien ook nog.

Aan de hand van de analyse van *Dabiq* blijkt dat de standpunten van IS meer op machtsconsolidatie en propaganda lijken dan de invulling van een daadwerkelijk legitiem kalifaat. Het voorgestelde verleden wordt in *Dabiq* ingezet om de ideologie en tactieken van IS te rechtvaardigen. Sympathisanten van IS worden als een voorhoede neergezet zoals de *sahaba* om voor het westerse publiek aantrekkelijk over te komen. Daarnaast worden oorlogs- en consolidatie-tactieken zoals moord en slavernij verhuld en gerechtvaardigd alsof het is afgeleid van het voorgestelde verleden en voorbeeld van Mohammed. Deze interpretaties worden binnen- en buiten de jihadistische leer betwist. Vooral al-Zarqawi blijkt de jihadi-salafistische leer tot een zeer radicaal, exclusief en gewelddadige ideologie te hebben omgevormd. Ook de verbinding met het salafisme blijkt minder principieel dan het lijkt, IS handelt vooral pragmatisch om hun doel te bereiken. Het lijkt er daarom op dat de idealen van het kalifaat in de loop van de twintigste eeuw zelf het slachtoffer zijn geworden van dwalingen geïnitieerd door een gevoel van onderdrukking en uitsluiting.

5. Bibliografie

5.1 Bronnen

- *Al manar* (Cairo 1898 t/m 1935).
- *At-Tawba* 9: 5. Geraadpleegd op 06-01-2016, <http://quran.com/9/5>.
- Atiyat Allah Abd al-Rahman al-Libi, ‘*Brief aan al-Zarqawi*’. Geraadpleegd op 22-12-2015, <https://www.ctc.usma.edu/wp-content/uploads/2013/10/Atiyahs-Letter-to-Zarqawi-Original.pdf>.
- Ayman al-Zawahiri, ‘*Brief aan al-Zarqawi*’. Geraadpleegd op 22-12-2015, <https://www.ctc.usma.edu/wp-content/uploads/2013/10/Zawahiris-Letter-to-Zarqawi-Original.pdf>.
- *Dabiq* 1; 1 - 12 (Ar-Raqqah 2014 t/m 2015).

- *Muaskar al-Batar* (z.p. 2004). Geraadpleegd op 22-12-2015, <https://ia600407.us.archive.org/6/items/AL-BATAR-Leaflet/021.pdf>.
- Rida Muhammad Rashid, *The caliphate or the great imamate* (Cairo 1934), p. 57-65.
- Al-Bukhari; 3:48:819.
- Sayyid Qutb, *Milestones* (z.p. 1964).
- *Soera* 16: 126. Geraadpleegd op 07-01-2016, <http://quran.com/16/126>.
- *Tafsir van soera* 16:126. Geraadpleegd op 06-01-2016, <http://hadith.al-islam.com/Loader.aspx?pageid=261>.

5.2 Literatuur

- Aaron Y. Zelin, 'The war between ISIS and al-Qaeda for supremacy of the global jihadist movement', *The Washington institute for near east policy* (z.p. 2014).
- Bruce Riedel, 'The 9/11 attacks spiritual Father', *Brookings* (z.p. 2011).
- Hans Jansen, *Van Jodenhaat tot zelfmoordterrorisme* (Heerenveen 2006), p. 115-117.
- James P. Farwell, 'The media strategy of ISIS', *Survival: Global politics and strategy* 56: 6 (2014), p. 49-55.
- Jan Jaap de Ruiter, 'Islamic State and the others' (Tilburg 2015), p. 1-39.
- Jean-Loup Samaan, 'An end-of-time utopia: understanding the narrative of the Islamic State', *NDC Research Report* 04 (z.p. 2015).
- Jeffrey R. Halverson, *Theology and creed in sunni islam: The Muslim Brotherhood, ash'arism, and political sunnism* (z.p. 2010), p 36-37.
- Joas Wagemakers, 'Salafi ideas on state-building before and after the rise of the islamic state', *Project on Middle East political science* 12: 3 (z.p. 2015), p. 31-34.
- Joas Wagemakers, 'The concept of bay'a in the Islamic State's ideology', *Perspectives on terrorism* 3; 4 (z.p. 2015), p. 98-106.
- Louay Fatoohi, *Abrogation in the qur'an and islamic law* (z.p. 2014).
- *Nida'ul Islam* 14, 'The Striving sheik: Abdullah Azzam', (z.p. 1996). Geraadpleegd op 22-12-2015, <http://web.archive.org/web/20050728112336/http://www.islam.org.au/articles/14/AZZAM.HTM>.
- Oliver Leaman, *The Qur'an: An encyclopedia* (z.p. 2006), p. 280-282.
- Patricia Crone, *God's rule goverment and islam: six centuries of medieval islamic political thought* (New York 2004).
- Quintan Wiktorowicz, 'Anatomy of the salafi movement', *Studies in conflict & terrorism* 29: 3 (z.p. 2006), p. 207-239.
- Reza Aslan, *No god but god: The origins, evolution and future of islam* (z.p. 2011).
- Robert M. Gates, *From the Shadows* (z.p. 1997), p. 144-147.
- Robert Spencer, *The complete infidel's guide to the koran* (z.p. 2009).
- Shadi Hamid, 'The Roots of the Islamic State's Appeal', *Brookings Institution's Center for Middle East Policy* (z.p. 2014).

5.3 Websites

- 'Afghani, Jamal al-Din al-', *Oxford islamic studies online* (Oxford z.j.). Geraadpleegd op 06-01-2016, http://www.oxfordislamicstudies.com/article/opr/t243/e8?_hi=5&_pos=1.
- Alberto M. Fernandez, 'Massacre and media: ISIS and the case of the sunni Arab Shaitat tribe', *The middle east media research institute* (z.p. 2015). Geraadpleegd op 06-01-2016, <http://www.memri.org/report/en/0/0/0/0/0/8622.htm>.
- 'Al-Azhar graduates reject ISIS 'caliphate'', *Al monitor: the pulse of the middle east* (Cairo 2014). Geraadpleegd op 23-12-2015, <http://www.al-monitor.com/pulse/politics/2014/07/syria-iraq-isis-caliphate-egypt-azhar-reaction.html#>.
- 'Banna, Hasan al-', *Oxford islamic studies online* (Oxford z.j.). Geraadpleegd op 07-01-2016, http://www.oxfordislamicstudies.com/article/opr/t125/e290?_hi=1&_pos=1.
- Basma Atassi, 'Qaeda chief annuls Syrian-Iraqi jihad merger', *Al Jazeera* (z.p. 2013). Geraadpleegd op 08-01-2016, <http://www.aljazeera.com/news/middleeast/2013/06/2013699425657882.html%3E>.
- Bassam Zawadi, 'Revisiting "Was prophet Muhammad (peace be upon him) unfair in the way he punished the armed robbers from the tribe of ukl?"'. Geraadpleegd op 06-01-2016, http://www.answering-christianity.com/bassam_zawadi/counter_rebuttal_to_people_of_ukl.htm.
- Brian Whitaker, 'Revealed: Al-Qaida plan to seize control of Iraq', *The Guardian* (z.p. 2005). Geraadpleegd op 22-12-2015, <http://www.theguardian.com/world/2005/oct/13/alqaida.iraq>.
- "'Exodus" of European foreign fighters to Syria', *international centre for counter-terrorism* (Den Haag 2013). Geraadpleegd op 12-01-2016, <http://icct.nl/update/exodus-of-european-foreign-fighters-to-syria/>.
- 'Ibn Taymiyyah, Taqi al-Din Ahmad', *Oxford islamic studies online* (Oxford z.j.). Geraadpleegd op 12-01-2016, <http://www.oxfordislamicstudies.com/article/opr/t125/e959>.
- 'Islamic state caliph lauds Iraq rebellion', *Al Jazeera* (z.p. 2014). Geraadpleegd op 22-12-2015, <http://www.aljazeera.com/news/middleeast/2014/07/islamic-state-caliph-lauds-iraq-rebellion-20147512574517772.html>.
- 'Islamic state of Iraq announces establishment of the cabinet of its first islamic administration in video issued through al-Furqan foundation', *SITE Institute* (z.p. 2007). Geraadpleegd op 22-12-2015, <http://web.archive.org/web/20070928061225/http://www.siteinstitute.org/bin/articles.cgi?ID=publications274907&Category=publications&Subcategory=0>.
- Jamaat-e-Islami: Pakistan islamic assembly: Jamaat-e-Islami-e-Pakistan', *Global security* (z.p. z.j.). Geraadpleegd op 08-01-2016, <http://www.globalsecurity.org/military/world/pakistan/ji.htm>.
- Maamoun Youssef, 'Al-Qaida: We're returning to old Iraq strongholds', *AP* (Cairo 2012). Geraadpleegd op 22-12-2015, <https://news.yahoo.com/al-qaida-were-returning-old-iraq-strongholds-131645698.html>.
- 'Rashid Rida, Muhammad', *Oxford islamic studies online* (Oxford z.j.). Geraadpleegd op 07-01-2016, <http://www.oxfordislamicstudies.com/article/opr/t125/e1979>.
- 'Regeringstroepen schieten Syrische demonstranten dood', *NOS* (Hilversum 2011). Geraadpleegd op 22-12-2015, <http://nos.nl/video/257512-regeringstroepen-schieten-syrische-demonstranten-dood.html>.
- Remco Andersen, 'Ook Al-Qaida distantieert zich van ISIS', *Volkskrant* (Beiroet 2014). Geraadpleegd op 06-01-2016, <http://www.volkskrant.nl/archief/ook-al-qaida-distantieert-zich-van-isis~a3589714/>.

- 'The Islamic State's magazine', *The Clarion Project, challenging extremism and promoting dialogue* (10 september 2014). Geraadpleegd op 21-12-2015, <http://www.clarionproject.org/news/islamic-state-isis-isis-propaganda-magazine-dabiq>.
- 'The Islamic State: Mapping militant organizations', *Stanford* (z.p. z.j.). Geraadpleegd op 08-01-2016, <https://web.stanford.edu/group/mappingmilitants/cgi-bin/groups/view/1>.
- Tim Arango, 'Top Qaeda leaders in Iraq reported killed in raid', *The New York Times* (New York 2010). Geraadpleegd op 22-12-2015, <http://www.nytimes.com/2010/04/20/world/middleeast/20baghdad.html>.